

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/111/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318203312
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2318203312.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Y. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa rodičov: matka - Mgr. S. Q., B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, O., zastúpená Mgr. Denisou Madulovou, advokátkou, so sídlom Z. Kodálya 787/6, Galanta, a otec - Ing. W. O., PhD., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. O. XXXX/XX, E., t.č. Š. E. XXX/XX, M., o návrhu matky na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, o odvolaní rodičov proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 24. mája 2021, č.k. 21P/61/2018-2736, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. (zverenie maloletého do osobnej starostlivosti) a vo výroku VII. (zamietnutie návrhu otca) p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. (bežné a zročné výživné) m e n í tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého Y. sumou 150,- Eur mesačne s účinnosťou od 09.04.2018 do 02.03.2021, pričom zročné výživné za uvedené obdobie v sume 560,- Eur povoľuje otcovi maloletého dieťaťa zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 50,- Eur, vždy do 15.-teho dňa v mesiaci k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku V. r u š í .

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zveril maloletého Y. do osobnej starostlivosti matky (výrok I.) s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok (výrok II.). Otcovi maloletého uložil prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou vo výške 180,- Eur mesačne, s účinnosťou od 09.04.2018, vždy do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa (výrok III.) a zročné výživné za čas od 09.04.2018 do 02.03.2021 v sume 1.613,62 Eur povolil otcovi zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur až do zaplatenia spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok (výrok IV.). Ďalej súd napadnutým rozsudkom upravil styk otca s maloletým tak, že otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod., každý štvrtok v párnom týždni v kalendárnom roku od 15:30 hod. do 19:30 hod., počas letných školských prázdnin každý rok od 01.07. od 09:00 hod. do 08.07. do 19:00 hod. a od 15.08. od 09:00 hod. do 22.08. do 19:00 hod., každý nepárny kalendárny rok na Veľkonočný pondelok od 09:00 hod. do 18:00 hod., počas Vianočných sviatkov každý

párny kalendárny rok od 25.12. od 11:00 hod. do 27.12. do 18:00 hod. a každý nepárny kalendárny rok od 31.12. od 09:00 hod. do 02.01 nasledujúceho roka do 18:00 hod. s tým, že otec maloletého dieťaťa si maloleté dieťa v stanovený čas prevezme v mieste bydliska matky maloletého dieťaťa a na tom istom mieste maloleté dieťa matke maloletého dieťaťa včas a riadne odovzdá. Matka maloletého dieťaťa je povinná maloleté dieťa na stretnutia s otcom maloletého dieťaťa včas a riadne pripraviť a zabezpečiť jeho odovzdanie (výrok V.). Matke maloletého dieťaťa uložil písomne informovať otca maloletého dieťaťa, vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca v roku o zdravotnom stave maloletého a všetkých podstatných okolnostiach týkajúcich sa maloletého dieťaťa (výrok VI.). Ďalším výrokom súd návrh otca maloletého dieťaťa zamietol (výrok VII.). O náhrade trov konania štátu súd rozhodol tak, že matke uložil nahraďiť trovy konania štátu v sume 79,72 Eur a otcovi v sume 174,81 Eur na účet Okresného súdu Galanta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok VIII. a výrok IX.). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok X.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 24 ods. 2 a 4, § 25 ods. 1 a 2, § 28 ods. 1 a 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj § 38 ods. 1 CMP, keď z vykonaného dokazovania mal preukázané, že obaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať a taktiež, že obaja majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj ďalším dvoma podmienkami nevyhnutnými pre zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti, a to či takáto výchova je v záujme dieťaťa a či takto budú lepšie zaistené jeho potreby. V predmetnej veci je predovšetkým potrebné zdôrazniť to, že vo všetkých veciach starostlivosti o maloleté dieťa je prvoradý záujem maloletého dieťaťa. Skutočnosť, že rodičia nevedia spolu komunikovať a ich vzťah je tenzný a konfliktný, súd vyhodnotil tak, že aj uvedené skutočnosti spôsobujú, že zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti nie je v skutočnosti v jeho záujme. Ide najmä o zlyhávajúcu komunikáciu medzi rodičmi s tým, že k striedavej osobnej starostlivosti je potrebná ochota rodičov vzájomne komunikovať bez konfrontačného tónu, vzájomná dôvera a tiež vzájomná kooperácia pri výchove a starostlivosti o maloleté dieťa. Súd zistil, že rodičia nemajú jednotný postoj v otázke výchovy dieťaťa. Striedavá osobná starostlivosť vyžaduje od rodičov úplnú vzájomnú spoluprácu, aby si vedeli odkomunikovať jednotne vedenú výchovu maloletého dieťaťa, aby nebolo vystavované v jeho veku dvom rozličným výchovným prostrediam. Aj s ohľadom na pretrvávajúce konflikty medzi rodičmi a ich neschopnosť vzájomnej komunikácie, ktorá sa súdu nepodarila odstrániť ani druhým nariadeným výchovným opatrením, sa aktuálne striedavá osobná starostlivosť nejavila ako vhodné výchovné prostredie pre maloleté dieťa. Súd pri skúmaní možnosti zverenia maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, prihliadol tiež na názor maloletého dieťaťa, ktoré sa vyjadrilo, že chce byť s matkou, a to aj na príklade s bábkou o vtáčatku. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, súd návrh otca maloletého dieťaťa na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zamietol. Keďže na základe vykonaného dokazovania súd nezistil žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by mal byť niektorý z rodičov vylúčený z výkonu jeho rodičovských práv a povinností vo vzťahu k zastupovaniu maloletého dieťaťa a spravovaniu jeho majetku, rozhodol tak, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal jednak z veku a odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a jeho zdravotného stavu (má diagnostikovanú histamínovú intoleranciu a užíva liek Aeries, za ktorý matka dopláca iba nepárnu sumu - pár centov), a jednak z možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov. Súd výživné zo strany otca na maloleté dieťa určil sumou 180,- Eur mesačne, počnúc od 09.04.2018, t.j. od podania návrhu na súd, nakoľko vychádzal z jeho priemerného čistého mesačného príjmu dosahovaného u zamestnávateľa - Štátny inštitút odborného vzdelávania, so sídlom v Bratislave, za pomernú časť roka 2017 vo výške 953,44 Eur, za rok 2018 vo výške 1.087,27 Eur, za rok 2019 vo výške 1.120,- Eur, za rok 2020 vo výške 1.143,38 Eur a za pomernú časť roka 2021 (január až marec) v sume 1.143,38 Eur. Podľa ustálenej súdnej praxe je možné postihnúť príjem povinnému rodičovi v rozsahu 20% z jeho čistého mesačného príjmu na výživné na maloleté dieťa, pričom tento predstavoval za vyššie uvedené obdobia sumu od 190,69 Eur po 228,68 Eur. Otec maloletého dieťaťa má len jednu vyživovaciu povinnosť. Po vyhodnotení zárobkových pomerov a majetkových pomerov otca, ktorý je vlastníkom nehnuteľností - rodinného domu na M., v ktorom býva a chaty vo E., k. ú. W., súd dospel k záveru, že je v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať výživným na maloleté dieťa tak, ako bolo uvedené v III. výroku rozsudku, pričom súd prihliadol na jeho zvýšené výdavky, ktoré má v súvislosti s realizáciou styku s maloletým dieťaťom, pričom vzdialenosť bydlísk rodičov dieťaťa je 156 km. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd výživné vo výške 180,- Eur na dieťa považoval za adekvátne. Vyživovacia povinnosť na maloleté dieťa pritom prináleží oboj rodičom, t.j. nielen tomu rodičovi, ktorý dieťa nemá vo svojej osobnej starostlivosti, v tomto prípade je to otec, u matky je však

táto povinnosť čiastočne vykompenzovaná práve osobnou starostlivosťou, ktorú maloletému dieťaťu poskytuje. Po zvážení všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že výživné vo výške 180,- Eur na dieťa, na ktorého platenie zaviazal otca, počnúc od 09.04.2018, by malo postačovať na vykrytie všetkých adekvátnych potrieb dieťaťa. Pričom ak matka na výživu maloletého dieťaťa prispeje mesačne sumou 63,42 Eur, na výživu dieťaťa bude mať mesačne k dispozícii sumu vo výške 315,36 Eur (180,- Eur od otca + 63,42 Eur matka + 25,50 Eur prídavok na dieťa + 46,44 Eur daňový bonus), čím vznikne zatiaľ dostatok finančných prostriedkov na krytie osobných potrieb maloletého dieťaťa, ktoré sú aktuálne vo výške 315,36 Eur (viď odsek 66.). Súd mal za to, že ustálená výška výživného korešponduje aktuálnym potrebám maloletého dieťaťa (5 rokov a 1 mesiac) a zodpovedá aj kritériám Zákona o rodine. Otcovi maloletého dieťaťa vznikol dlh na výživnom za obdobie od 09.04.2018 (odo dňa začatia konania) do 02.03.2021 (deň nadobudnutia právoplatnosti rozvodu manželstva rodičov dieťaťa) na maloleté dieťa vo výške 1.613,62 Eur (aliquotná časť výživného za mesiac apríl 2018 predstavuje 180,- Eur : 30 dní v mesiaci = 6,- Eur/ deň, teda 22 dní x 6,- Eur = 132,- Eur + výživné vo výške 180,- Eur za mesiace 4, 5, 6/2018, teda 180,- Eur/mes. x 3 mesiace = 540,- Eur + rozdiel medzi výživným uhrádzaným otcom podľa nariadeného neodkladného opatrenia v sume 150,- Eur mesačne, od augusta 2018 a výživným v sume 180,- Eur stanoveným týmto rozsudkom, za mesiace 8, 9, 10, 11, 12/2018, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12/2019, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12/2020, 1, 2/2021, teda 30,- Eur x 31 mesiacov = 930,- Eur + aliquotná časť výživného za mesiac marec 2021 predstavuje 180,- Eur : 31 dní v mesiaci = 5,81 Eur/ deň, teda 2 dni x 5,81 Eur = 11,62 Eur), súd mu v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 CSP povolil tento dlh zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur až do zaplatenia spolu s bežným výživným po právoplatnosti rozsudku pod následkami straty výhody splátok tak, aby dlh bol zaplatený do troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia v tejto veci, nakoľko táto výška splátok sa javí ako zodpovedajúca jednak potrebám maloletého dieťaťa, ako aj finančným pomerom otca. Súd upravil styk otca maloletého dieťaťa s maloletým dieťaťom v rozsahu uvedenom vo výroku V. tohto rozsudku, teda počas víkendov, sviatkov a prázdnin. Takouto úpravou styku bude mať maloleté dieťa dostatočné možnosti tráviť čas so svojím otcom, ktorý na dieťa bude môcť vplývať svojím výchovným pôsobením aspoň v takejto miere. Súd mal za to, že úprava styku v takomto rozsahu bude primeraná aj k veku a režimu maloletého dieťaťa, ktoré navštevuje materskú školu s poukazom na to, že maloleté dieťa nasledujúci rok dovŕši šesť rokov, čo je vek určený na zahájenie plnenia si školskej dochádzky, kedy bude požiadavka na stabilný režim maloletého dieťaťa súvisiaci aj s jeho školskými povinnosťami ešte výraznejšia. Je teda nevyhnutné, aby malo dieťa zabezpečený pravidelný styk so svojím otcom, ktorý je schopný zabezpečiť riadnu starostlivosť o maloleté dieťa, avšak za súčasného rešpektovania najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Niet pochýb o tom, že otec maloletého dieťaťa má o maloleté dieťa záujem, má k nemu vytvorený vrúcny citový vzťah a stretával sa s maloletým dieťaťom, spočiatku s ním mohol tráviť iba pár hodín, a to aj za situácie, keď boli všetky prevádzky (detské ihriská, detské kútiky, reštaurácie, cukrárne, a pod.) zatvorené v súvislosti s pandemickou situáciou a prijatými opatreniami. Aj napriek veľkej vzdialenosti medzi bydliskami rodičov (156 km), otec pravidelne chodieval za maloletým dieťaťom. V priebehu konania začalo maloleté dieťa aj prespávať v domácnosti svojho otca počas noci v jeho domácnosti, v ktorej má otec vytvorené vynikajúce podmienky na zabezpečenie starostlivosti o maloleté dieťa, dostatkom oblečenia, hračiek a iných potrieb pre maloleté dieťa. Pre dieťa je dôležité, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov, teda nielen k svojej matke, ktorá bude zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, ale aj k svojmu otcovi, ktorý je pre dieťa - chlapca dôležitým identifikačným vzorom. Súd zároveň uložil matke maloletého dieťaťa povinnosť písomne informovať otca maloletého dieťaťa o zdravotnom stave maloletého dieťaťa a všetkých podstatných okolnostiach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca v roku, nakoľko otec maloletého dieťaťa má právo na to, aby mu boli priebežne poskytované informácie o maloletom dieťati a súdu sa táto úprava informačnej povinnosti zo strany matky maloletého dieťaťa javila ako spravodlivá, a to vzhľadom na problémy v komunikácii rodičov dieťaťa a nepravidelné informovanie otca maloletého dieťaťa matkou, zúžené výlučne na informácie v prípade ochorenia maloletého dieťaťa alebo návštevy lekára. Súd nevykonal dôkazy navrhnuté otcom maloletého dieťaťa, konkrétne výsluch svedkov, a to MUDr. W. J., Mgr. W. W., F. W., Y. W., Ing. V. O., E. O., Mgr. B. O. K., vyžiadaním výpisu z účtu poisťovne matky maloletého dieťaťa za obdobie od 01.01.2017 až po súčasnosť, všetkých zaevidovaných lekárskejších správ s predpísanými liekmi, ich vysokým dávkovaním, kontrolami pacienta (matky maloletého dieťaťa) až po súčasnosť, výsledku vyšetrovania po začatí trestného stíhania vo veci prečinu vedeného pod označením ČVS: ORP-906/SL-ZV-2018 a vykonať nové znalecké dokazovanie u iného znalca mimo okresu Galanta a Dunajská Streda. Tieto dôkazy súd nevykonal z toho dôvodu, že nemohli byť relevantným podkladom pre iné rozhodnutie súdu v danej veci, pričom všetky dôkazy potrebné na zistenie skutočného stavu

veci súd v konaní vykonal. Súd zároveň zaviazal matku maloletého dieťaťa nahradiť trovy konania štátu v sume 79,72 Eur a otca maloletého dieťaťa nahradiť trovy konania štátu v sume 174,81 Eur. Matka maloletého dieťaťa i otec maloletého dieťaťa preddavkovo zložili na účet tunajšieho súdu, každý z nich sumu 700,- Eur na znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru psychológia, odvetvia klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 21P/61/2018-844 zo dňa 20.09.2019 bola znalkyni za vypracovanie znaleckého posudku č. 24/2019 priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov v celkovej výške 1.222,88 Eur, pričom polovica z tejto sumy, vo výške 611,44 Eur bola znalkyni uhradená z preddavku zloženého matkou maloletého dieťaťa a druhá polovica z tejto sumy, vo výške 611,44 Eur bola znalkyni uhradená z preddavku zloženého otcom maloletého dieťaťa. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 21P/61/2018-1354 zo dňa 11.02.2020 bola znalkyni za účasť na pojednávaní dňa 27.01.2020 priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov v celkovej výške 66,39 Eur, ktorá bola uhradená z preddavku zloženého otcom maloletého dieťaťa, nakoľko trval na účasti súdnej znalkyne na pojednávaní. Matka maloletého dieťaťa i otec maloletého dieťaťa preddavkovo zložili na účet tunajšieho súdu, každý z nich sumu 500,- Eur na znalecké dokazovanie znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvia psychiatria. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 21P/61/2018-1719 zo dňa 29.06.2020 bol znalkyni priznaný preddavok na trovy znaleckého dokazovania v sume 500,- Eur, pričom polovica z tejto sumy, vo výške 250,- Eur bola znalkyni vyplatená z preddavku zloženého matkou maloletého dieťaťa a druhá polovica vo výške 250,- Eur z preddavku zloženého otcom maloletého dieťaťa. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 21P/61/2018-1760 zo dňa 13.07.2020 bola znalkyni za vypracovanie znaleckého posudku č. 2/2020 priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov v celkovej výške 1.336,56 Eur a po odpočítaní preddavku bude znalkyni vyplatená odmena vo výške 836,56 Eur. Táto odmena bola znalkyni uhradená z preddavku zloženého otcom maloletého dieťaťa vo výške 22,17 Eur (suma, ktorá zostala z preddavku zloženého na prvé znalecké dokazovanie, teda 700,- Eur - 611,44 Eur - 66,39 Eur), z preddavku zloženého otcom maloletého dieťaťa na druhé znalecké dokazovanie vo výške 250,- Eur, z preddavku zloženého matkou maloletého dieťaťa vo výške 88,56 Eur (suma, ktorá zostala z preddavku zloženého na prvé znalecké dokazovanie, teda 700,- Eur - 611,44 Eur), z preddavku zloženého matkou maloletého dieťaťa na druhé znalecké dokazovanie vo výške 250,- Eur a zo štátnych prostriedkov vo výške 225,83 Eur. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 21P/61/2018-2367 zo dňa 30.11.2020 bola znalkyni za účasť na pojednávaní dňa 23.10.2020 priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov v celkovej výške 28,70 Eur, ktorá bola uhradená zo štátnych prostriedkov. Súd uložil matke maloletého dieťaťa povinnosť nahradiť trovy konania štátu v sume 79,72 Eur, nakoľko za vypracovanie znaleckého posudku č. 24/2019 bola znalkyni priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov v celkovej výške 1.222,88 Eur, pričom polovica predstavuje sumu vo výške 611,44 Eur, ktorá bola uhradená z preddavkov zaplatených matkou maloletého dieťaťa v sume 700,- Eur. Z tejto sumy potom zvýšila suma 88,56 Eur. Za vypracovanie znaleckého posudku č. 2/2020 bola znalkyni priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov v celkovej výške 1.336,56 Eur mínus 500,- Eur preddavkovo žiadaných znalkyňou = 836,56 Eur, pričom polovica predstavuje sumu 418,28 Eur. Od tejto sumy súd odrátať sumu 88,56 Eur a sumu 250,- Eur, a tak zostala matke maloletého dieťaťa doplatiť za druhé znalecké dokazovanie suma vo výške 79,72 Eur. Súd uložil otcovi maloletého dieťaťa povinnosť nahradiť trovy konania štátu v sume 174,81 Eur, nakoľko za vypracovanie znaleckého posudku č. 24/2019 bola znalkyni priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov v celkovej výške 1.222,88 Eur, pričom polovica predstavuje sumu vo výške 611,44 Eur, ktorá bola uhradená z preddavkov zaplatených otcom maloletého dieťaťa v sume 700,- Eur. Z tejto sumy potom zvýšila suma 88,56 Eur, z čoho bola znalkyni PhDr. Kataríne Haidovej uhradená priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov za jej účasť na pojednávaní dňa 27.01.2020 v celkovej výške 66,39 Eur, nakoľko otec maloletého dieťaťa trval na účasti súdnej znalkyne na pojednávaní. Z preddavkovej platby tak zostala suma vo výške 22,17 Eur. Za vypracovanie znaleckého posudku č. 2/2020 bola znalkyni priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov v celkovej výške 1.336,56 Eur mínus 500,- Eur preddavkovo žiadaných znalkyňou = 836,56 Eur, pričom polovica predstavuje sumu 418,28 Eur. Znalkyni MUDr. Ľubici Škarbalovej bola priznaná odmena a náhrada hotových výdavkov za jej účasť na pojednávaní dňa 23.10.2020 v celkovej výške 28,70 Eur uhradená zo štátnych prostriedkov. Od sumy 446,98 Eur (418,28 Eur + 28,70 Eur, lebo otec maloletého dieťaťa trval na účasti znalkyne na pojednávaní) súd odrátať sumu 22,17 Eur a sumu 250,- Eur, a tak zostala otcovi maloletého dieťaťa doplatiť za druhé znalecké dokazovanie suma vo výške 174,81 Eur. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výroku V. podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého, ktorá navrhla rozsudok v napadnutej časti zmeniť a styk otca upraviť na každý nepárny

týždeň v kalendárnom roku od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod., každý štvrtok v párnom týždni v kalendárnom roku od 15:30 hod. do 19:30 hod., každý nepárny kalendárny rok na Veľkonočný pondelok od 9:00 hod. do 18:00 hod., počas Vianočných sviatkov každý páry kalendárny rok od 25.12 od 11:00 hod. do 27.12. do 18:00 hod. a každý nepárny kalendárny rok od 31.12. od 9:00 hod. do 02.01. nasledujúceho roka do 18:00 hod. s tým, že otec maloletého dieťaťa si maloleté dieťa v stanovený čas prevezme v mieste bydliska matky dieťaťa a na tom istom mieste dieťa matke včas a riadne odovzdá, pričom matka maloletého dieťaťa je povinná maloleté dieťa na stretnutia s otcom včas a riadne pripraviť a zabezpečiť jeho odovzdanie. Poukázala na to, že styk otca s maloletým bol upravený uznesením Okresného súdu Galanta č.k. 21P/61/2018-402 zo dňa 11.07.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP/62/2018-466 zo dňa 26.09.2018. Kvôli dominantnej povahe otca maloletého, ktorá nepripúšťa prispôsobovanie sa potrebám niekoho iného, a to ani keď ide o jeho maloleté dieťa, sa styky s maloletým dieťaťom uskutočňovali v napätej atmosfére, nakoľko otec nevyužíval čas na to, aby sa venoval svojmu maloletému synovi, ale namiesto toho obviňoval matku dieťaťa z dôvodu, že sa s ním údajne nechce dohodnúť ohľadne úpravy práv a povinností k maloletému. Maloletý je u svojho otca pod sústavným tlakom, otec ho pripravuje na pohovory pred štátnymi orgánmi a snaží sa mu vnucovať, aby vypovedal, že chce byť v striedavej osobnej starostlivosti. Maloletý deň pred stykom s otcom plače, nechce dva dni prespávať u otca a prosí matku, aby mu to ona povedala. Maloletý sa už bojí aj stretnutia s otcom vo štvrtky a so strachom sa vypytuje, že kde bude v tú noc spať a ukludní sa, až keď ho matka uistí, že v ten deň bude spať doma. Maloletý si ťažko zvyká na nový režim a určite by nebolo v jeho záujme ho nečakane vystaviť režimu počas letných prázdnin bez prítomnosti matky na osem dní za sebou. Pre maloletého bola a je prítomnosť matky samozrejmosťou a zároveň aj nevyhnutnosťou, nakoľko potrebuje mať pri sebe rodiča, ktorý mu poskytuje pocit bezpečia. Súd pri určovaní styku otca s maloletým dieťaťom vo veku päť rokov počas letných prázdnin na osem dní bez prítomnosti matky sa s vyššie uvedenými skutočnosťami vôbec nevysporiadal. Bola toho názoru, že maloletý bude pripravený na súdom stanovený styk počas letných prázdnin až nástupom na povinnú školskú dochádzku, kedy už bude zrejme vyspelejší, samostatnejší a schopný pochopiť dočasnú styk počas letných prázdnin a prispôbovať sa aj takémuto styku.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti výrokov I., III., IV., V. a VII. podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol rozsudok v napadnutých častiach zmeniť a maloletého zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, otcovi uložiť prispievať na výživu maloletého dieťaťa výživným vo výške 150,- Eur mesačne s účinnosťou od 09.04.2018 a zročné výživné za čas od 09.04.2018 do 02.03.2021 v sume 560,- Eur mu povoliť zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 40,- Eur. Osobnú starostlivosť navrhol realizovať v týždenných intervaloch tak, že otec bude odovzdávať dieťa v nepárnom týždni v nedeľu o 19:30 hod. pred bydliskom matky a matka bude odovzdávať dieťa zas v párnom týždni v nedeľu o 19:30 hod. pred bydliskom otca. Otec poukázal na nesprávny a zaujatý prístup zákonnej sudkyne, ktorá okrem iného zamietla jeho návrh na vykonanie dôkazov, ktoré boli podľa jeho názoru nevyhnutné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd sa tiež nevysporiadal so skutočnosťou, že matka maloletého od začiatku a dlhodobo bráni otcovi maloletého v styku so synom a nekoná v prospech práva dieťaťa aj na druhého rodiča a najlepší záujem dieťaťa. On musel požiadať o nariadenie neodkladného opatrenia, aby sa s dieťaťom vôbec mohol stretávať. Namietol tiež, že zákonná sudkyňa nerozhodla o jeho námietke voči kolíznej opatrovníčke, ktorá je preukázateľne priamo prepojená na matku maloletého. Uviedol, že zákonná sudkyňa svoj rozsudok stavia aj na dôkazoch - správach z vypočutia syna, ale len na tých, ktoré sa jej hodia a vôbec nie je na všetkých, pričom si z nich vyberá len tie a to, čo sa jej hodí v prospech konania pre matku maloletého. Poukázal na to, že i z rozvodového rozsudku a jeho odôvodnenia vyplýva, že maloletý má vytvorený dobrý a pekný vzťah k obidvom rodičom, a že chce byť s oboma rodičmi rovnako. Nesúhlasil tiež s určenou výškou výživného z dôvodov, že sudkyňa preukázateľne neobjektívne v odôvodnení navyšuje výdavky na syna matke a jeho zámerne ponizuje doslova preukázateľnými klamstvami a chybnými výpočtami. Uviedol, že matka maloletého nepredložila do materskej školy žiadne písomné lekárske potvrdenie, že by mal maloletý trpieť histamínovou diétou a o tejto diéte hovorila len na súde, keď si z ich syna chcela urobiť vlastný zdroj príjmu. Matka doložila toto potvrdenie až 17.04.2020, pričom vraj so spätnou platnosťou materskú školu informovala ústne v júli 2019. Platby za stravovanie v materskej škôlke potvrdili, že žiadne obmedzenia maloletý nemá a ani nedodržiava. Nesúhlasil so záverom súdu, že jeho náklady spojené s cestovaním za maloletých dieťaťom v sume 257,99 Eur sú nadsadené. Ním vyčíslené náklady v uvedenej výške sú skutočné, vôbec nie sú nadsadené a sú minimálne, pričom sa pohybujú až do 300,- Eur mesačne, ako to uviedol na pojednávaní dňa 24.05.2021. Súd sa tiež nestotožnil s jeho výdavkami týkajúcimi sa vecí pre maloleté dieťa, nakoľko túto sumu považoval za neprimeranú. Ponižovanie jeho nákladov

súvisiacich priamo s maloletým považoval za nedôvodné, len aby umelo došlo k navyšovaniu peňazí a viedlo sa konanie v prospech matky. Čo sa týka jeho výdavkov na benzín v sume 108,49 Eur, ktoré sa zdali súdu neprimerané, považoval za účelové konanie zo strany sudkyne nepostavené na reálnych skutočnostiach. Poukázal na to, že rozvodový súd, ktorý rozhodol ešte skôr, mu stanovil výživné vo výške 150,- Eur. Nesúhlasil tiež s tým, aby bol on povinný preberať aj odovzdávať dieťa pred bydliskom matky, nevidel dôvod, prečo by mal len on znášať obrovské a neúmerne náklady na cestovanie za synom a so synom, keď potrebu cestovania vyvolala svojim konaním výlučne matka maloletého. Nesúhlasil tiež s preberaním a odovzdávaním dieťaťa v nepárnych týždňoch v piatok od 16:00 hod. v bydlisku matky a jeho odovzdania v nedeľu o 18:00 hod. tiež v bydlisku matky vzhľadom na to, že po ceste akurát chytajú poobednú a večernú dopravnú špičku. Žiadal preto preberanie syna posunúť o tri hodiny skôr a odovzdanie o tri hodiny neskôr.

5. K odvolaniu matky dieťaťa sa písomne vyjadril otec maloletého, ktorý zotrval na dôvodoch obsiahnutých v jeho odvolaní. Bol presvedčený o tom, že vzťah medzi ním a matkou maloletého sa zlepšuje a aj do budúcnosti sa bude s rozširujúcim sa stykom so synom a pri striedavej osobnej starostlivosti o dieťa, pretože len tá zabezpečí, že dieťa nebude viac prostriedkom na finančné, či hlavne citové vydieranie druhého rodiča a zabezpečí rovnaké práva a povinnosti obidvom rodičom a hlavne práva maloletého dieťaťa na oboch rodičoch, čím mu zabezpečí aj jeho najlepšie záujem.

6. K odvolaniu oboch rodičov sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že napadnutý rozsudok je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Uviedol, že medzi rodičmi pretrváva a stále pretrváva nezhoda ohľadom maloletého, výchovné opatrenia nepriniesli požadovaný výsledok. Naďalej zostáva komunikácia medzi rodičmi konfliktná, rodičia nie sú schopní konštruktívne a perspektívne komunikovať o riešení situácie v prospech maloletého dieťaťa, pretrváva disharmonický vzťah medzi rodičmi a nerešpektujú sa v roly rodiča. Rodičia nesú zodpovednosť za výchovu svojho dieťaťa, čo je aj ich morálnou povinnosťou, ktorú nie je možné prenášať na či už súd, kolízneho opatrovníka, alebo znalca, alebo na hocikoho iného.

7. K odvolaniu otca dieťaťa sa písomne vyjadrila matka maloletého, ktorá zotrvala na obsahu svojho odvolania. Otec odmieta rešpektovať, že matka má nezastupiteľnú biologickú funkciu pri starostlivosti o dieťa a vybudovanie pocitu bezpečia a dôvery dieťaťa k otcovi bude vyžadovať trpezlivosť, pochopenie a prispôsobenie sa otca k potrebám dieťaťa. Potreby dieťaťa v takomto veku najvhodnejšie napĺňa matka a náhle narušenie vytvoreného režimu maloletého, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je jeho matka, by mohlo vážne ohroziť jeho zdravý psychický vývin.

8. Otec maloletého sa vyjadril k vyjadreniu matky, pričom uviedol, že matka klame a vytvára prietahy v konaní, aby ich syna sebecky a majetnícky naďalej držala ona. Uviedol, že od začiatku súdneho sporu robí maximum, aby chránil svoj styk so synom, pretože keby nechal veci tak, tak matka maloletého svojim konaním spôsobí nezvratné a trvalé odlúčenie syna od otca a otca od syna.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenými osobami (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolaní (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP a § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom výroku I. a VII. správny, v napadnutých výrokoch III. a IV. ho je potrebné zmeniť a v napadnutom výroku V. zrušiť s prihliadnutím na nadobudnutie právoplatnosti rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvoze manželstva.

10. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 21P/61/2018 je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Y., nar. XX.XX.XXXX, na čas do rozvodu manželstva.

11. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zveril maloletého Lukáša do osobnej starostlivosti matky (výrok I.) s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní zastupovať maloleté dieťa

a spravovať jeho majetok (výrok II.). Otcovi maloletého uložil prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou vo výške 180,- Eur mesačne, s účinnosťou od 09.04.2018, kde výživné je splatné vždy do 15.-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa (výrok III.) a zročné výživné za čas od 09.04.2018 do 02.03.2021 v sume 1.613,62 Eur povolil otcovi zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 50,- Eur až do zaplatenia spolu s bežným výživným, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok (výrok IV.). Ďalej súd napadnutým rozsudkom upravil styk otca s maloletým tak, že otec dieťaťa je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od piatka od 16:00 hod. do nedele do 18:00 hod., každý štvrtok v párnom týždni v kalendárnom roku od 15:30 hod. do 19:30 hod., počas letných školských prázdnin každý rok od 01.07. od 09:00 hod. do 08.07. do 19:00 hod. a od 15.08. od 09:00 hod. do 22.08. do 19:00 hod., každý nepárny kalendárny rok na Veľkonočný pondelok od 09:00 hod. do 18:00 hod., počas Vianočných sviatkov každý párný kalendárny rok od 25.12. od 11:00 hod. do 27.12. do 18:00 hod. a každý nepárny kalendárny rok od 31.12. od 09:00 hod. do 02.01 nasledujúceho roka do 18:00 hod. s tým, že otec maloletého dieťaťa si maloleté dieťa v stanovený čas prevezme v mieste bydliska matky maloletého dieťaťa a na tom istom mieste maloleté dieťa matke maloletého dieťaťa včas a riadne odovzdá. Matka maloletého dieťaťa je povinná maloleté dieťa na stretnutia s otcom maloletého dieťaťa včas a riadne pripraviť a zabezpečiť jeho odovzdanie (výrok V.). Matke maloletého uložil písomne informovať otca maloletého dieťaťa, vždy k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca v roku o zdravotnom stave maloletého a všetkých podstatných okolnostiach týkajúcich sa maloletého dieťaťa (výrok VI.). Ďalším výrokom súd návrh otca maloletého dieťaťa zamietol (výrok VII.). O náhrade trov konania štátu súd rozhodol tak, že matke uložil nahradiť trovy konania štátu v sume 79,72 Eur a otcovi v sume 174,81 Eur na účet Okresného súdu Galanta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok VIII. a výrok IX.). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok X.).

12. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., III., IV., V. a VII, ako i v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania (výrok X.).

13. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie danej úpravy výkonu práv a povinností rodičov k dieťaťu, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i v podstatnej časti správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s podstatnou časťou odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Na doplnenie odvolací súd dopĺňa nasledovné:

14. Otec dieťaťa opakovane namieta zaujatosť zákonnej sudkyne, ako aj pracovníčky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, pričom otcom uvádzané dôvody nie sú dôvodmi pre vylúčenie či už zákonnej sudkyne, alebo pracovníčky kolízneho opatrovníka, na čo odvolací súd poukázal i v prípise zo dňa 14.01.2020.

15. Predmetom konania je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Y. na čas do rozvodu manželstva.

16. Na Okresnom súde Zvolen bolo pod sp. zn. 5P/72/2020 vedené konanie o rozvod manželstva rodičov maloletého a úpravu výkonu ich rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode. Rozsudkom zo dňa 17. decembra 2020, č.k. 5P/72/2020-461 Okresný súd Zvolen manželstvo rodičov maloletého rozviedol (výrok I.), maloletého zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky (výrok II.) s tým, že obaja rodičia sú oprávnení maloletého Y. zastupovať a spravovať jeho majetok (výrok III.). Otcovi maloletého súd uložil prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 150 eur mesačne splatných vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia (výrok IV.). Súčasne súd upravil styk otca s maloletým tak, že tento je oprávnený s maloletým sa stykať každý párný týždeň v roku od stredy od 16:30 hod. do nedele do 19:00 hod. (výrok V.) s tým, že otec si maloletého prevezme a po ukončení styku odovzdá v mieste bydliska matky (výrok VI.), pričom matka je povinná maloletého k styku riadne pripraviť (výrok VII.). Obaja rodičia sú povinní oznámiť druhému rodičovi, ak sa styk nebude môcť realizovať, túto skutočnosť najneskôr do 24 hodín vopred (výrok VIII.). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania

(IX.). Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť čo do výrokov I. a III. dňa 02.03.2021. V dôsledku odvolaní podaných zo strany rodičov Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 30. novembra 2021, č.k. 11CoP/19/2021-941 rozsudok Okresného súdu Zvolen v napadnutých výrokoch II., IV., V., VI., VII. a VIII. potvrdil a o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.01.2022.

17. S prihliadnutím na nadobudnutie právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva dňa 02.03.2021 sa stala predmetom konania sp. zn. 21P/61/2018 úprava pomerov za dobu minulú, do právoplatnosti rozvodu, s prihliadnutím na čo otázka zverenia maloletého do osobnej starostlivosti sa premietla do roviny konštatácie faktického stavu platného v rozhodnom období (do rozvodu manželstva), a teda nebolo už možné polemizovať so záverom súdu prvej inštancie, keď tento na základe vykonaného dokazovania zveril maloletého na čas do rozvodu do osobnej starostlivosti matky, keď maloletý sa celkom nepochybne v jej starostlivosti do rozvodu nachádzal a nachádza sa v nej i po rozvode na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 17. decembra 2020, č.k. 5P/72/2020-461 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. novembra 2021, č.k. 11CoP/19/2021-941.

18. Rovnako nedôvodným a bez právneho významu už bolo posudzovať správnosť výroku V. napadnutého rozsudku o úprave styku otca s maloletým, keď v tejto časti v súčasnosti už platí úprava uskutočnená citovaným rozsudkom Okresného súdu Zvolen, s poukazom na čo odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku V. podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP v spojení s čl. 4 ods. 1 Základných princípov CSP zrušil.

19. Odvolací súd narozdiel od súdu prvej inštancie považoval za primerané odôvodneným potrebám maloletého a schopnostiam a možnostiam povinného výživné vo výške určenej v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletému na čas po rozvode vo výške 150,- Eur mesačne, keď v podrobnostiach odvolací súd poukazuje na dôvody obsiahnuté v rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 17. decembra 2020, č.k. 5P/72/2020-461 a rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30. novembra 2021, č.k. 11CoP/19/2021-941. Aj napriek rozdielu medzi príjmom rodičov súd považoval výšku výživného v sume 150,- Eur, teda vo výške stanovenej neodkladným opatrením, za dostatočnú i s prihliadnutím na výdavky otca, ktoré tento mal vzhľadom na realizáciu styku s maloletým. Odvolací súd bol toho názoru, že takto ustálená výška výživného korešponduje odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a zodpovedá i kritériám Zákona o rodine.

20. Súčasne bolo potrebné s prihliadnutím na zmenu výšky výživného rozhodnúť i o zročnom výživnom za čas od 09.04.2018 do 02.03.2021, ktoré predstavuje sumu 560,- Eur (aliquotná časť za mesiac apríl 2018 vo výške 110,- Eur a výživné vo výške 150,- Eur za mesiace máj až júl 2018, so zohľadnením platenia výživného na základe neodkladného opatrenia - bod 76. odôvodnenia), ktoré výživné súd povolil otcovi zaplatiť v mesačných splátkach po 50,- Eur až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

21. Ďalšie argumenty účastníkov odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Na ďalšiu argumentáciu účastníkov, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, s ktorou sa už vyporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a VII. podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, v napadnutých výrokoch III. a IV. podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a vo výroku V. podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušil.

23. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a 2 CSP a § 52 CMP.

24. Senát krajského soudu uvedený rozsudek přijal poměrem hlasů 3:0, tedy jednohlasně.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího soudu je přípustné dovolání, ak to zákon připušta (§ 419 CSP).

Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu vo věci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo věci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacího soudu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie soudu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacího soudu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho soudu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho soudu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho soudu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho soudu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).